

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Jiří Marenczok: *Příčiny a dopady evropské migrační „krize“: subsaharská dimenze*

Bc. Jiří Marenczok si pro svoji práci vybral aktuální a zajímavé téma současné migrační krize s deklarovaným zaměřením na její subsaharskou dimenzi.

Teoretickou část práce tvoří nejprve definice, historie uprchlictví a jeho právní reflexe, následně pak představení (velmi povrchní a stručné) migračních teorií a konečně koncept kulturní mapy. Takto koncipovaný teoretický rámec může působit poněkud různorodě a je otázkou, zda by neprospělo vynechat určité části, popřípadě je více propojit se zbytkem práce (např. migrační teorie).

Druhá kapitola se zaměřuje na jednotlivé migrační toky s důrazem na subsaharskou dimenzi migrace, na což navazuje třetí, analytická kapitola, jež se soustředí na migrační krizi a její vliv na zkoumané evropské státy (Česko, Francie, Itálie a Německo).

Cílem práce je „*je reflektovat a interpretovat rozdílnost rétoriky vybraných [evropských radikálně populistických] stran vzhledem k reálné situaci politiky EU vůči probíhající migrační krizi.*“ Autor na základě teoretických předpokladů a následné analýzy dochází k závěru, že problémy spojené s migrační krizí nejsou přímo závislé na migrační politice EU, a že tudíž radikálně-populistické strany využívají nastalé situace pro posílení svého vystupování proti „establishmentu“, čímž zesilují své postavení. Byť se tento závěr může zdát poněkud předvídatelný, samotná (rigorózní) cesta, která k němu vedla, z něj činí hodnotný příspěvek do odborné debaty o migraci do zemí EU a jejích možných dopadech.

Ačkoliv práci považuji za zdařilou, nemohu se ubránit dojmu, že v jejím průběhu chtěl autor postihnout co nejvíce aspektů a podat co nejpodrobnější kontext migrační problematiky, a to i za cenu značné eklektičnosti práce. V té se navíc ona africká dimenze, stojící v podtitulu práce, na první pohled poněkud vytratila, či přesněji, byla redukována na Afriku jakožto zdroj migrace. Myslím, že by dané téma šlo zpracovat i trochu odlišně, s větším důrazem na post-koloniální kritické teorie (konstituování „others“ apod.), to však samo o sobě neznamena, že by autorův přístup nebyl relevantní.

Po formální stránce mohu konstatovat, že je práce velmi čtivá a na nadprůměrné úrovni.

Pro výše uvedené práci **doporučuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 30. 5. 2017

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.